

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1429 27 tháng 11 năm 2022

Tự Giác

*Thành tâm tu luyện tự khai minh
Nghịch cảnh liên hồi chuyển hành trình
Khó khổ bình tâm uỷển chuyển tiến
Đạo lành đưa rước hồn thanh hiền*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Qui hỏi tâm đạo là sao ?*
- 2) *Tình cảm là gì?*
- 3) *Quý yêu Trời thì phải quý yêu làm sao?*
- 4) *Muốn dứt khoát thì phải làm sao?*
- 5) *Qui y Tam Bảo là sao?*
- 6) *Muốn giữ tâm thanh tịnh thì phải làm sao?*
- 7) *Qui nguyên thiên giác là sao?*

1) 31-8-96 Las Vegas USA

Hỏi: Qui hồi tâm đạo là sao ?

Đáp: Thưa qui hồi tâm đạo là tự dứt lòng tham muốn, không còn chủ kiến, hòa ái tương thân với tất cả mọi người, phát triển tâm từ bi và tận độ.

Kệ:

*Thực giác tâm tu xét rõ mình
Tâm tu thanh tịnh tự làm thính
Chẳng còn loạn động tâm bừng sáng
Thơ thời tâm thành tự cảm khinh*

2) 1-9-96 Las Vegas USA

Hỏi: Tình cảm là gì?

Đáp: Thưa tình cảm là một tập quán gần gũi và lưu luyến, đôi bạn quen nhau đi tới chỗ cưới gả mà tự động xa nhau, thì không sao tránh khỏi sự nhớ nhung, kể cả con thú nuôi trong nhà như chó mèo, xa nhau cũng phải có một thời gian thương nhớ, đó là luật tự nhiên của sự sống còn của nhơn sinh. Từ trường vẫn được liên tục nhắc nhở nhau, người tu thiền được gặp Phật một lần thì rất khó quên. Vô Vi, người tu thanh tịnh thì rất khó quên chính mình, từ từ khai triển lãnh vực thanh tịnh thì mới có cơ hội ngộ đạo, liên tục phát triển và xây dựng tâm thân, tự dẹp bỏ tánh hư tật xấu.

Kệ:

*Tu hành thanh tịnh chẳng mưu cầu
Tiến hóa tâm linh rõ ý sâu
Đời đạo song hành tâm đạt đạo
Thực hành chất phác rõ nhiệm màu*

3) 2-9-96 Las Vegas USA

Hỏi: Quý yêu Trời thì phải quý yêu làm sao?

Đáp: Thưa quý yêu Trời thì phải thực hành trật tự và đứng đắn sẽ tự cảm thấy vô giới hạn trong tâm thức, mức tiến không bao giờ bị tắt nghẽn, luồng điện trên bộ đầu lúc nào cũng nghiêm chỉnh và mở rộng, tự cảm thức chiều sâu của Thượng Đế là vô cùng thâm sâu, lúc nào cũng giúp đỡ con Ngài tiến hóa theo nghiêm luật mà phát triển.

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý chuyển nơi nơi
Thực hiện tâm tu chẳng có rời
Có có không không đều dứt khoát
Không buồn không hận quý yêu Trời*

4) 3-9-96 Las Vegas USA

Hỏi: Muốn dứt khoát thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn dứt khoát khỏi lòng tham thì phải dẹp bỏ tập quán xấu của chính mình, nhiên hậu mới có cơ hội tiến tới thanh tịnh của nội tâm.

Kệ:

*Thật tâm dứt khoát hành trình động
Giải tỏa phiền ưu chẳng lòng vòng
Khai triển chơn hồn trong thức giác
Một lòng giải quyết chẳng chờ mong*

5) 4-9-96 Atlantic city USA

Hỏi: Qui y Tam Bảo là sao?

Đáp: Thưa qui y Tam Bảo, là gìn giữ nguyên lý sanh tồn của Trời Đất như: Tinh-Khí-Thần. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hườn hư hòa hợp với tinh ba của vũ trụ mà tiến hóa, thuận chiều mà sống, phần hồn sẽ được dịp tiến hóa đến vô cùng tận, là một nơi tốt đẹp và tươi sáng.

Kệ:

*Thân tâm tự hiểu trí phân minh
Nguyên lý Trời ban một thể hình
Gió nước tràn đầy tâm qui một
Khí thần đầy đủ xét hành trình*

6) 5-9-96 Atlantic city (USA)

Hỏi:: Muốn giữ tâm thanh tịnh thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn giữ tâm thanh tịnh thì không nên xía vào chuyện của người, thì mới rõ mỗi vị trí đều có phận sự của chính nó, màu nào sắc nấy rất rõ ràng, không nên bỏ vị trí của chính mình, can thiệp vào vị trí của người khác, tạo động cho chính mình mà không hay, đổ thừa là Trời sanh, càng dấy động lại càng rắc rối.

Kệ:

*Khó tu khó tiến chẳng an ngôi
Than khổ vì tâm không biết thôi
Vật lộn với đời không thành sự
Ăn năn sám hối tự mình thôi*

7) 6-9-96 Atlantic city (USA)

Hỏi: Qui nguyên thiên giác là sao?

Đáp: Thừa người tu thiên soi hồn lâu ngày tự cảm giác phân hồn ngồi giữa trán gọi là Sơn Đỉnh. Nhập định nơi đó mới thật là tu, hồn xuất ra vô dễ dãi, phân minh rõ rệt bất cứ việc lớn hay việc nhỏ của bản thân, thực hành đứng đắn, chẳng còn nuôi dưỡng sự khó khăn như người phạm tục, mưu mô lật gạt và tin những sự không thật.

Kệ:

*Nguyên lý thâm sâu chuyển thật thà
Thực hành chất phác chẳng gần xa
Qui nguyên mùi đạo trong thức giác
Khó khổ không lo giữ thật thà*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hòa

*Điển thanh phân giải tiến thân hòa
Càng luyện càng tu lý thiết tha
Qui thức điển hôn khai tri giác
Giúp đời, minh đạo hợp hòa ca.*

*Hòa ca đời đạo pháp phân hòa
Vũ Trụ Càn Khôn chuyển thức qua
Nói rộng đường tu hành chuyển thức.
Phân minh đời đạo rõ chữ Hòa.*

*Chữ Hòa ban rải khắp gần xa
Tự nguyện phát tâm công hiến ta
Dâng Phật dâng Trời tâm sống động
Không ngừng thanh lọc chẳng còn xa.*

*Còn xa khai mở luận phân bàn
Trí độ khai trình thức sáng ban
Nguyện niệm Nam Mô trần tâm dứt
Hít thở khai thông tự vệt màn.*

*Vệt màn ô trọc chẳng cần than
Thực hiện lòng thành triết được ban*

Sáng suốt minh tâm từ giao động
Học thanh giải trước chẳng bàng hoàng.

Bàng hoàng vì bởi chẳng hành sang
Nguồn cội trên đường lý chuyển quang
Tâm nhẫn trí hòa xa vọng động
Thực hành chơn pháp tự cầu an.

Cầu an rõ lẽ tự vui bàn
Trí độ thực hành cảm sáng ban
Giải trước lưu thanh hòa tam giới
Cầu xin muôn loại tự khai màn.

Khai màn học hỏi lý Cha ban
Tự quyết khai minh tự luận bàn
Bến Giác quê xưa tâm tự thức
Khai thông trí tuệ điển khai đàn.

Khai đàn mở rộng chiều quang tiến
Chẳng hưởng hành thông ngộ pháp liên
Giá trị vô cùng duyên tận độ
Ngày đêm học hỏi giải tâm phiền.

Tâm phiền vì bởi lòng xao xuyên
Quyết định chưa minh nợ tạo duyên
Càng tiến càng tu hành chơn thức
Đồng hành ba cõi tự tâm xuyên

Tâm xuyên khai mở tâm phiền muộn
Phục vụ tận tâm chẳng tén cuồng
Điển giới khai vòng minh đạo pháp
Trí tâm học đạo trở về luôn.

Về luôn Nguồn Cội đang chờ sẵn
Quý mẹ tướng cha rõ chị Hằng
Ánh sáng tràn đây đồng chuyển chiếu
Chỉ đường vạch lối vẽ công bằng.

Công bằng ân độ tâm thường giác
Xét cảnh ân ban thành thánh đạo
Phân giải đủ điều thuyết thấp cao
Nhân sinh tự thức tự khai màu.

*Khai màu nguyên điển bình thanh giới
Phát nguyện từ đây độ giúp đời
Vốn luyến Cha Trời nay tự thức
Vô cùng sống động chẳng còn rơi.*

*Còn rơi vì bởi kinh thường đạo
Thế cảnh trường thi tự bước vào
Giải thoát do mình hành đúng pháp
Ra vô hít thở rõ chiều cao.*

Lương Sĩ Hằng
TV Vô Kiên 25/5/86

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

NGỤC TÙ VÀ THỂ XÁC

Montréal, ngày 14 tháng 9 năm 1997 (*tiếp theo*)

Cho nên từ ngày tôi tu cho đến nay, tôi cảm thấy là con người không hiểu mình mà sanh giặc mà thôi ! Hiểu mình không có sanh giặc, không có chiến tranh, chỉ biết tha thứ và thương yêu. Tại sao chúng ta phải tha thứ và thương yêu ? Vì chúng ta cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Tại sao chúng ta không hướng về vô cùng mà tiến hóa. Chúng ta ôm chấp, ôm chuyện eo hẹp, để chi, ôm súng đạn để hù hiếp người kế tiếp, để làm gì ? Có lợi lộc gì không ? Cuối cùng các bạn không có lợi lộc gì hết. Cho nên các bạn thấy rõ chính mình, xây dựng cho chính mình, không nên cầu xin trời Phật độ, cầu xin thầy bói giúp, không có vụ đó, chúng ta là một khả năng cả càn khôn vũ trụ, nên xây dựng mình, hiệp khí cùng Trời đất thì tự nhiên chúng ta sẽ tiến hóa nhẹ nhàng và không có bờ ngõ trên hành trình tiến hóa nữa. Tu để sửa, không phải tu để lấy tiếng, tu không phải mang áo mão, tu không phải thờ phượng, tu là lập lại quân bình.

Ngày hôm nay, các bạn vào khám rồi các bạn thấy, chính bạn phải quân bình, đừng mãi chấp nhận công tác thì các bạn mới làm được tốt ! Vườn rau giao cho các bạn, các bạn không chấp nhận thì vườn rau đó không bao giờ hình thành được rau tốt cho những người trong khám ăn. Cho nên lao động là phải hiểu nguyên lý của trời đất. Trồng cây mà hiểu được thì mới xây dựng được tâm thức của chính mình, luật sanh sanh hóa hóa không ngừng nghỉ của trời đất đã sắp đặt. Chứ không phải chúng ta là người sắp đặt. Cho nên các bạn thăm kín trồng được cái cây, lên được cái trái, các bạn vui lắm, sung sướng lắm. Tôi còn tình yêu của trời đất, chứ không phải tình yêu của một người đàn bà. Tình yêu của trời đất là quan trọng, nhân nào quả nấy tôi thấy rõ, giống tốt thì kết quả trồng được cây tốt và hái quả thơm.

Cho nên các bạn đã có cơ hội học đạo ngay trong khám. Đạo là sự quân bình ! Cọng rau, một củ khoai mà các bạn đã trồng được, cũng là quân bình mới hình thành. Nếu nó không quân bình âm dương, nóng lạnh không đầy đủ thì nó không hình thành. Chính các bạn đang học hóa chất trong trại ! Mỗi ngày trồng tía là đang học hóa chất, đang khám phá được điền năng cả càn khôn vũ trụ, mặt trời quang chiếu cho các bạn. Mùa hè, bông hoa đua nở, các bạn thấy vui.

Cho nên chúng ta tu, khai triển trực giác của chính mình, thấy rõ chuyện của trời đất, vi diệu vô cùng. Hằng ngày chúng ta đang đụng chạm mà không chịu học là các bạn thiếu cái pháp xây dựng cho các bạn thành tựu. Cho nên tôi cũng là người, cũng lao động như các bạn, cũng học khổ như các bạn, nhưng mà tôi nhờ cái pháp tu, tôi chỉ có thấy cái óc tôi là quan trọng, đêm đêm tôi lo xây dựng, lo tu, lo khai triển, lập lại quân bình cho chính tôi. Ngày hôm nay tôi thấy vui, tôi thấy tôi phát triển được tâm linh. Nếu mà toàn dân phát triển được tâm linh thì xứ chúng ta sẽ có một hàng rào tâm linh vững chắc, không có ai có thể phá hoại được ! Không cần vật chất khí giới để hỗ trợ chúng ta, tâm linh chúng ta mới thật sự hỗ trợ cho chúng ta quốc thái dân an.

Chúng ta chịu tu thiền, chúng ta sẽ đạt tới thanh tịnh. Trước kia tôi cũng phần tử động loạn mà thôi nhưng mà nhờ sau sự kích động và phản động của trường đời, tôi thức tâm, càng tu nhiều, càng thấy rõ sự sai lầm của chính tôi. Bao nhiêu chuyện khổ dồn dập trong óc và tìm cách làm sao giải tỏa được cái khổ. Khổ là vì chúng ta muốn. Tham dâm của chúng ta chỉ có tạo khổ mà thôi. Ngày hôm nay các bạn ở trong khám, không có một thân nhân, không có người vợ hiền xích bên ta, không có âm khí quyến rũ thì các bạn cũng có giấc ngủ ngon lành mà thôi. Mà nếu các bạn hiểu được cái pháp, sửa được quân bình trong nội tâm nội thức là vui biết bao nhiêu, bằng lòng ở trong trại mà xây dựng cho chung, hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, dũng mãnh tu tiên để giải quyết chuyện tiền kiếp sai lầm của chính chúng ta. Lấy gì chứng minh chuyện tiền kiếp ? Ngày nay các bạn thấy con bò không ? Nó cũng biết hóa hóa sanh sanh, nó cũng có vợ có chồng và nó cũng biết cây cây để phục vụ quần sanh để đền tội. Nó cũng một phần hồn, nó hiểu trước khi bị đập đầu nó cũng biết rơi lụy. Đó là tình thương của trời đất đã xây dựng cho nó hình thành.

Ngày hôm nay chúng ta thấy một bạn trong khám bị chết thì chúng ta cũng rơi lụy. Đó là tình thương của trời đất đã ẩn tàng trong tâm thức của mọi người. Chúng ta là cấu trúc bởi tình thương và đạo đức của Thượng Đế, không phải khi không muốn nản là thành, muốn giết là giết, không phải như vậy. Chúng ta đã dự qua nhiều trận đồ thê thảm, bom đạn trút trên đầu, nhưng mà ngày hôm nay còn sự hiện diện sống nơi đây, chúng ta phải thấy sự may mắn, sự che chở tâm linh đã giúp chúng ta thoát nạn. Vậy các bạn thấy rõ chúng ta còn đang bị giam hãm mất tự do nhưng thật sự chúng ta có tự do phát triển tâm linh. Nếu chúng ta chịu tu, chúng ta phát triển tâm linh thì nó sẽ trọn vẹn. Người đời ở thế gian khổ vì họ mất tâm linh. Chúng ta ở trong khám, khổ hơn họ, nhưng mà chúng ta bằng lòng xây dựng tâm linh thì chúng ta tương lai sẽ là người hữu ích của những người chưa biết tâm linh.

Vậy nhân dịp này, các bạn chịu tu chịu sửa để tiến hóa nhanh nhẹ về cõi trên, không bị áp chế thì tương lai vui biết là bao nhiêu. Cuộc sống chung đặng huynh đệ tỷ muội, sống chung, phục vụ chung, phải ý thức rõ tình thương và đạo đức của trời đất đã hình thành, chúng ta mới có duyên lành chung sống. Nói tới khám, xác chúng ta là khám, hồn chúng ta đang bị giam trong đó. Nếu mà chúng ta còn hướng ngoại tranh chấp thì càng ngày càng nặng, xác bị tù tội, hồn bị tù tội, gia tăng tranh chấp tức là gia tăng cái còng số tám buộc tâm thân bất ổn.

Tu cho thanh nhẹ, tu trở về với thực chất của chính mình, mới khai triển được trực giác. Khi mà các bạn khai triển được trực giác các bạn mới thấy những cái gì do con người có thể làm được, con người thanh tịnh có thể giúp đỡ cho tất cả mọi người ở tương lai. Cho nên các bạn hiện tại là một món quà quý ở tương lai của xã hội, nếu các bạn chịu tu chịu sửa, chịu hướng về thanh tịnh và phát triển tới vô cùng, các bạn sẽ làm đại sự chung cho nhân loại ở tương lai. Khối óc của các bạn là ánh sáng tại mặt đất. Trong trại này không có sự lao động của các bạn đâu có trật tự được. Trật tự là do sự sáng suốt của mọi tâm linh mà chúng ta xây dựng tâm linh càng ngày càng phát triển thì chúng ta thấy rõ ta là một khả năng tại mặt đất này.

Càng tu các bạn càng thấy rõ, gia đình chúng ta thiếu tu, gia đình chúng ta thiếu tâm linh. Chúng ta càng cố gắng tu hơn nhiều nữa để tương lai cống hiến cho gia đình, cho toàn dân, cộng hưởng sự thanh tịnh của tâm linh, hàng rào chân lý càng ngày càng bền vững, xây dựng cho quốc thái dân an ở tương lai. Điều mà tôi nói đây là tôi đã thực hành, tôi thấy rõ, chính chúng ta làm việc cho chúng ta trước, nhiên hậu mới cống hiến cho người kế tiếp. Chớ không phải chờ tôn giáo này tới cho món quà, tôn giáo kia tới cho cái bánh, cũng ăn hết, không làm gì được. Mình xây dựng được luồng điện đi lên mình mới tiến tới vô cùng. Các bạn có một hạt giống chút xíu mà các bạn có thể trồng được một cây dưa leo, trồng được một cây cà, không phải hạt giống đó trồng được, mà nguyên khí của trời đất bất hợp tác thì không bao giờ trồng được, mưa bão thiên miên làm sao trồng được cà, trồng được dưa leo, thì đâu đó nó phải có trật tự, trong thanh bình, mới tiến hóa được. Đó là cuốn kinh vô tự, vô tự chọn kinh, các bạn học ngay trong tình đời cũng như trong khám, chúng ta có thể tu sửa và thoát nghiệp tại thế gian, bớt đau khổ đi.

Chúng ta là người đau khổ, cần tu để thoát sự đau khổ, nhiên hậu mới ảnh hưởng sự đau khổ bên ngoài, tức là cứu giúp và xây dựng. Chúng tôi luôn luôn mong muốn mọi người thực hành, để trở về sự sáng suốt sẵn có của mọi người và tiến hóa tới vô cùng. Điều may mắn nhất của Nhơn Sinh tại thế gian này, với một cơ hội cuối cùng này, thiên cơ biến chuyển vô cùng, chỗ này lụt, chỗ kia bão, chết biết bao nhiêu người, chúng ta thấy xác ta chỉ là tạm thôi, cõi này cũng là cõi phù sanh, nay còn mai mất, nhưng mà tâm linh là vĩnh viễn !

Cho nên chúng tôi có cái phương pháp gọi là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự tu tự tiến chứ không có nhờ đỡ ai hết. Các bạn ở trong một khám, thiếu thốn, nhưng mà các bạn hiểu được bây giờ là không có thiếu thốn. Các bạn đang nâng niu bởi

nguyên khí của trời đất, xây dựng cho các bạn tiến, không còn thiếu và không còn sợ nữa. Các bạn giữ thanh tịnh đâu sợ ai phá. Các bạn động loạn mới sợ người ta phá. Các bạn thanh tịnh đâu có ai phá các bạn được. Cho nên cần tu sửa chính mình trước hết chứ đừng có than ván. Càng than ván càng đau khổ, đâu có ai giúp mình đâu. Ngày ngày khó qua nhưng ngày ngày qua. Các bạn đã qua được nhiều ngày. Từ sự thiếu thốn này tới sự thiếu thốn nọ, các bạn là người đi trước những người giàu có sẽ bị thiếu thốn. Vui đi, sửa mình, từ cái không tiến tới không nữa mới đạt được một đường lối tốt đẹp cho tâm thức, xây dựng được tâm linh tiến hóa rõ rệt. Xứ ta chỉ thiếu tâm linh mà thôi !

Nếu các bạn đầy đủ tâm linh là các bạn không có mê tín dị đoan, không phải ông thầy bói này, bà thầy bói kia nói như vậy, không cần phải nghe, cần xây dựng tâm thức chúng ta quân bình và sáng suốt, hiệp khí cùng trời đất. Lúc đó chúng ta mới thấy ta là một khả năng. Đấng tạo hóa đã và đang xây dựng và đưa chúng ta trở về bến giác. Xứ chúng ta là thiên quốc, không phải ở đây. Chỗ không có động đất, không có thiếu thốn, lúc nào cũng an vui. Tại sao chúng ta không bỏ công để làm một điều cho tất cả mọi việc, bỏ công xây dựng cho chính mình trở về thiên quốc, cộng hưởng hòa bình. Thế gian miệng nói hòa bình mà đâu có hòa bình. Vẫn làm sai, từ cấp này tới cấp kia cũng là sai vì họ chưa biết lấy chính họ, vì họ chưa hiểu họ, họ phải làm sai. Chúng ta không trách họ mà chúng ta tự xây dựng để ảnh hưởng họ thì được ! Không nên bôn ba phá hoại cơ đồ của Thượng Đế là tạo tội.(còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Tại sao làm người phải khổ?

Hỏi: Làm người tại sao phải khổ?

Đáp: Thừa làm người phải khổ tại vì thiếu đức.

Kệ:

*Thiếu đức sanh ác độc hại người
Không tu khó tiến mặt không tươi
Trí tâm lu mờ tạo mê lầm
Trí tuệ không thông tâm tắc nghẽn*

(Mục Bé Tám 2005 –Sydney 17/2/2005)

THƯ TỪ LAI VĂNG

TP. H - e - M , ngày 8/9/94

Kính thưa thầy!

Lâu quá rồi em không thể cho
thầy; cô lẽ thầy cũng buồn em
rất nhiều; vì em thiếu tu; khi xây
đặng là học trò của thầy. Nhiều
lúc em đi bỏ tu luôn; em hay
fáp lý hay nên em rầy giữ cho
em; nhiều lúc em quá chán nản,
bớt tìm và đưa vào ai; quá chán
và bỏ ^{những việc} chờ đợi từ anh em đến xã hội.
Em chỉ tin thầy vào đức thầy mà thôi!
Em đi với người ^{khác} em không tin ai hết.
Nhiều người về VN nói VN trước, nghèo
hay đi chỗ khác; đây là người thu
vào trước giúp đỡ người khác, dù
có dân mà nói như vậy; em cái nghèo
em lại cho đi chỗ khác cái nghèo;
đúng là nhà học hết người khi biết
cái hết. Khi đi xa làm sao học khôn
được; cũng như tu mà không đạt được

thì giờ ta tu để làm gì... ở VN này
 thì khổ và nhiều lúc buồn trôi trôi buồn
 buồn; mất hẳn sự sống, sự của chính
 con; con biết con đã mất đi 60 năm tu
 hành của con rồi. Con đã lay thầy ở lay
 và gọi thầy bưng thầy mà con không được
 tâm học thì của thầy nữa rồi; bây giờ
 thầy có tu do hơn lúc trước; nhưng tâm
 được gặp mặt các bạn để trao đổi; nhưng
 lúc không thì không có tiền nữa chỉ dùng
 đi đâu. Như chi NGAV cũng vậy; lúc chết
 không được nó; bị vô hồn (đó) đã lên
 con người; cái ta ai cũng con; nhờ tu
 để hiểu biết cái ta một phần mà thôi; làm
 sau hoàn toàn được; và con sẽ chỉ dạy
 của mình rồi; thì con ở VN đâu có tiền
 điếm đi tham đi đại hội này; đại hội
 nó; không có tiền để sức khỏe; chỉ xây
 với nước muối để nó sẽ ra mà thôi; bây
 giờ được đây để giúp tiền như ở nước
 ngoài; vậy đâu có đi liền cho bạn tao ở
 VN đâu; thì con đâu có xê tay xin tiền đâu

chỉ cần liều như người bạn cũ tao mà thôi.
Còn cũng xin thầy cho thư cho em thăm
thước nữa con) đồ làm ô nê tao của thầy
dạy cho.

Bây giờ em xin thầy giúp cho gặt
mà vô con có nhà để học cơ được yên
tâm tư nữa cái sách con tâm trí của con;
gặt bên vô con anh vô cũng quá khổ mà
thì con cũng không giúp đỡ gì được. Lần
đầu tiên trợ đời con muốn đợ để xin
thầy giúp đỡ về fêm thiêng liêng cho chút
con và gặt vô con.

Thỏ cũng (cả dài) con xin tạm dừng
lời ; và xin chúc thầy cây gặt ~~thiên nhiên~~
hơn nữa để cứu đời chúng sanh tóm
thê giới thoát khỏi bị luân l' hoi 3 thê
giam này . Con kính lạy thầy .
Hoc hoi (cũng xun tay .
Con kính b

luu

T - F - Q

Ngày 14/9/94

T T Q ,

Thầy đã nhận được thư con được biết con lúc nào cũng than vãn và không tự thức. Chính con đã có một cơ hình tinh vi nhất kể cả khối óc. Thế gian này không ai có thể chế con ra được. Đó là phép màu nhiệm tinh vi của Trời Đất đang sắp đặt. Con luôn luôn nói chuyện tu và trách cả người tu, cũng như trách Trời Phật. Con đành bỏ quên sự thanh tịnh của chính con. Đó là một đại tội, chính con đã phản lấy con suốt 60 năm, không có một ý thức tu học nào hết. Giỏi nhất là hưởng ngoại và trách móc, không biết luật nhân quả, chính mình đã và đang mang tại thế, thì làm sao tu sửa được. Càng hưởng về tiền thì càng động loạn, tiền không bao giờ về với con cả nhưng sự đau khổ luôn luôn triền miên trong tâm khảm của con. Đó là cơ hội cuối cùng để cho con tự thức tâm mà thôi. Hồn con làm chủ của thể xác nhưng đi ngược lại con để cho thể xác làm chủ của hồn, tức là tình tiền duyên nghiệp bao vây con suốt đời, chỉ có tạo sự ô trược cho phần hồn và vắng triết lý thanh cao mà chính con đã gạt hái được từ lúc ban đầu. Con phải nhìn kỹ lại ai là người giết con và hại con. Có phải chính con đã làm hay là không? Thầy không biết nói gì hơn là khuyên con nên ăn năn sám hối hưởng về thanh tịnh tự giải sự tâm tối của chính con thì con sẽ có một đời sống thanh cao, sống trong không mà có. Đó mới là người tu, ngược lại càng ngày càng tu mà chạy theo đồng tiền là người ngu nhất trần gian này. Con xem kỹ lại những nhà tỷ phú tại thế gian này ăn uống phủ phê, rớt cuộc cũng phải phủ tay nằm trên giường bệnh mà ra đi, ngược lại người tu tinh tấn không tiền, không bạc, không danh không vọng nhưng lại được thanh nhẹ trong lúc chết, nói về phần hồn, hồn được ngao du nơi tiên cảnh. Tiền không thể cứu con được nhưng tâm con thức giác thì mới có cơ hội tự cứu mà thôi.

Chúc con an phận tu học và vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo lâu năm Bình Dương là Cụ Bà **Đào Thị Ngọc Sương**, sinh ngày 20/5/1957, đã mất vào lúc 11h55 ngày 23-11-2022 (nhằm ngày 30 tháng 10 năm Nhâm Dần) tại Chiềng Đi, Mộc Châu, Sơn La, hưởng thọ 66 tuổi, được Siêu Thăng Tịnh Độ.

Gia đình bạn đạo Ngọc Sương chân thành cảm ơn

Bạn đạo Bình Dương kính báo